

[Peter Hansen-Nord]

Nielsen selvfølgelig har misforstået noget, for det, det drejer sig om, er fradrag. Der er slet ingen grund til først at tage en hundredekrone-seddel herind og sidde og nusse med den, fjernede de 20 kr. og så efter forskellige politiske slagsmål give de sidste 80 kr. tilbage. Effekten vil være lige så god ved at give borgerne eller erhvervslivet et fradrag på f.eks. bare 50 kr. Det er hele fidusen.

Til hr. Poul Nielson om at tale pænt. Det vil jeg gerne, og nu har hr. Poul Nielson ikke hørt min ordførertale endnu, men netop normer for energiforbrug er en af de ting, jeg roser, og det er da interessant, at vi dér gør det på den rigtige måde, idet vi ikke først kræver penge ind i kassen og sidder og kigger på dem; dér får vi den rigtige effekt. Hvis folk opfører sig rigtigt og køber de rigtige apparater, skal besparelsen i sig selv ved at købe et energibesparende apparat kunne tjene merprisen ind. Det er vi med på, og jeg vil gerne tale pænt om de ting, der er værd at tale pænt om.

Jeg vil ikke sige, at det var på målstregen, vi reddede IRP, integreret ressourceplanlægning, nogenlunde hjem. Vi stemte for den, fordi vi fik nogle indrømmelser, og oprindeligt stod IRP ikke så meget for integreret ressourceplanlægning som for integreret russisk planøkonomi.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Det er hr. Peter Hansen-Nord, der skal fortsætte nu. Manuskriptet er klar, så debatten kan fortsætte.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg skulle lige sikre mig, at det var det rigtige, jeg havde fået med op – at det ikke var ministerens redegørelse, for så var jeg kommet galt af sted. (*Munterhed*).

Jeg vil gerne sige som indledning, at efter 15 måneders regeringsindsats bliver jeg altså tvunget til at være stærkt kritisk over for den af ministeren nyindførte, enerådige beslutningsprocedure, når det drejer sig om store og væsentlige energipolitiske beslutninger såsom regeringens eller ministerens egenrådige håndtering af licensdirektivet i november-december sidste år samt ministerens principielle beslutning sidste torsdag om at pålægge naturgas afgift til undgåelse af traktatkrænkelsessagen vedrørende Dangas' importeneret.

Vi taler her om meget store strukturelle ændringer vedrørende lovgivning af aftalemæssig karakter med vidtrækkende konsekvenser for alle involverede. Det er ikke substansen i beslutningen om ophævelse af Dangas' importeneret, jeg er ude efter, men det er regeringens fremgangsmåde i begge sager over for de gamle aftaleparter på det energipolitiske område, som jeg mener man giver et skud for boven.

Dette vigtige element i dansk energipolitik er ministeren til forskel fra så meget andet i dansk politik, hvor der i god tid orienteres og forhandles på tværs af den aktuelle parlamentariske situation, nu ved at gøre op med. Det giver hævede øjenbryn og rynkede pander vidt omkring i den danske energiverden, der uanset forskellige små politiske trakasserier i dansk energipolitik er enig om én ting for at kunne levere en kvalitetsvare, og det er, at der er stabilitet og langsigtede, overordnede politiske signaler fra Christiansborg, som man kan planlægge efter.

Jeg kan ikke opfatte det anderledes, end at ministeren har positioneret sig for svagt over for de kommende forhandlinger om naturgasen, og Venstre er derfor klart af den opfattelse, at vi har nogle tilgodesedler, som ministeren først skal indløse, før vi er tilbage i den gamle forhandlingssituation.

Da jeg med disse kritiske bemærkninger så småt har berørt ministerens håndtering af to enkeltsager, vil jeg fortsætte inden for den danske energiforsyning med gas og olie. Den generelle udvikling i Nordsøen er meget glædelig, og det eneste producerende selskab, vi har derude, løser sine koncessionsforpligtigelser på upåklagelig vis. Der er derfor al mulig grund til at udbygge det tillidsskabende forhold, som 10 års borgerligt styre byggede op igennem 1980'erne. Kun ved gensidig tillid, viden og indsigt får aftaleparterne noget ud af et sådant samarbejde. Frugten af den borgerlige regerings energipolitik ser vi i dag, hvor den ene produktionsrekord efter den anden følges op af nye produktionsrekorder til stor hjælp for betalingsbalancen, hvorved Danmark er blevet selvforsynende med olie og naturgas og også eksporterende.

Det er derfor beskæmmende, at energiministeren følte sig foranlediget til i forhandlingerne om koncessionsdirektivet med EU ensidigt at forringe A.P. Møllers genforhandlingsklau-